

[Udenrigsministeren.]

har organer, som kan varetage sådanne opgaver. Det er endvidere en kendt sag, at den internationale situation hidtil ikke har været gunstig for fremme af initiativer, der involverer gensidige inspektionsordninger. Skulle der senere opstå mulighed herfor, vil regeringen være rede til at yde et positivt bidrag til tilvejebringelse af sådanne afspændingsforslag.

Som det må være fremgået af disse udtalelser, kan regeringen ikke gå ind for det af socialistisk folkeparti fremsatte forslag til folketingsbeslutning om Danmarks omgående opsigelse af Den nordatlantiske Traktat.

I sin fremsættelsestale nævner hr. Aksel Larsen det ekspertudvalg til en undersøgelse af Danmarks sikkerhedspolitik, som regeringen har nedsat, men synes at være bange for, dels at resultatet af udvalgsarbejdet ikke bliver offentliggjort, dels at det varer for længe med arbejdet. Han ønsker derfor en selvstændig undersøgelse og forhandling foretaget i et folketingsudvalg. Jeg kan i den forbindelse henvide til statsministerens skriftlige redegørelse i tilslutning til hans nylige åbningstale, hvori det hedder, at dette udvalg af sagkyndige bestræber sig på at tilendebringe sit arbejde med det meget omfattende spørgsmål om Danmarks sikkerhedspolitik, således at resultatet vil kunne forelægges tinget i dette folketingsår. Det må være det eneste rimelige at afvente dette resultat, inden tinget går ind i en stor debat om hele denne sag. Udvalgets arbejde vil give os en saglig basis for en fordomsfri drøftelse af problemet, og nogen grund til dobbeltarbejde i dette spørgsmål ser jeg ikke. Jeg tror, vi står os bedre ved at afvente beretningen fra dette sagkyndige udvalg, inden der træffes nye afgørelser.

Per Hækkerup: Jeg mener ikke, at det forslag, vi her har til behandling, og heller ikke det næste forslag, som ligeledes er fremsat af socialistisk folkeparti, danner et velegnet grundlag for en mere almindelig udenrigspolitisk debat. Jeg går ud fra, at udenrigsministeren vil være enig med mig i det synspunkt, at vi under åbningsdebatten ikke havde nogen særlig grundig drøftelse af de udenrigspolitiske problemer, og at der sker en så hurtig udvikling i international

henseende, at vi vel med rimelighed kan forventte, at vi i løbet af ikke for lang tid og i hvert fald engang i løbet af efteråret kan få en almindelig udenrigspolitisk og formentlig også markedspolitisk drøftelse i folketinget.

Om det foreliggende forslag til folketingsbeslutning skal jeg sige, at socialdemokratiet, sådan som de internationale forhold stiller sig, ikke finder det tilrådeligt, at Danmark ændrer den del af udenrigspolitikken, som vedrører vor sikkerhedspolitik. Vi kan derfor ikke tiltræde forslaget om, at Danmark nu søger udtræden af NATO, og vi kan ikke tiltræde forslaget om, at Danmark erklærer sig alliancefrit og forpligter sig til ikke at binde sig til alliancer. Det kommer næppe som nogen overraskelse for ordføreren for forslagsstillerne, men jeg vil gerne understrege det. Vi er af den opfattelse, at forudsætningen for, at Atlantpagten kan ophøre at fungere, at den organisation, der er tilknyttet Atlantpagten, NATO, kan opløses, er, at der findes en fundamentalt anden udenrigs- og sikkerhedspolitisk situation i Europa. Det er ikke tilfældet endnu; vi håber, den kommer, men vi kan ikke se snarlige tegn på, at den er at vente; og mener derfor, at det ville være utilrådeligt for Danmark at ændre dette fundament for visse sider af vor udenrigspolitik.

Når det i det forslag, SF har fremsat, hedder, at man vil udtræde af Atlantpagten for at påbegynde forhandlinger med Sverige og Finland og om muligt Norge for at tilvejebringe udenrigspolitisk samarbejde og fællesoptræden især med henblik på styrkelse af De Forenede Nationers arbejde og skabelse af et europæisk sikkerhedssystem, der muliggør en afvikling af de militære blok-dannelser, forekommer det mig en ejendommelig formulering. Udenrigsministeren har allerede redegjort for, at der er en mangeårig tradition — og en mangeårig tradition, som er blevet stadig mere og mere intim, kan man sige — for et snævert udenrigspolitisk samarbejde mellem de nordiske lande — jeg vil også gerne inkludere Island, selv om hr. Aksel Larsen tilsyneladende ikke rigtig medregner Island til de nordiske lande — et samarbejde mellem alle de nordiske lande i FN. Dette samarbejde er vi kun interesseret i at fortsætte og at udvikle, specielt med henblik på at styrke De Forenede Nationer. Det er en fastslået politisk